

KHUTBA

Norsk

Fredag, 10 juli 2009

Frykt for Allah

Oppsummering av dagens khutba:

- 1- Våge å begå synder.
  - 2- Å ha frykt for Allah er en egenskap hos troende og dette varierer med graden av deres tro.
  - 3- Grader av frykt.
  - 4- Hvordan vise mennesker Guds frykt?
  - 5- Hva var de gamle vise menn redde for?
-

Vi ser nå at folk er fjern fra alt som Allah har beordret oss, og utfører masse synder i hverdagen. At mennesker tør å gjøre dem er en stor vanvare som de må bli oppmerksomme på. For det som gjør de troende mer spesielle er at de kun frykter Allah (SWT) og ingen andre enn Han. Al-Fadhil sa: ”Ingenting vil skade den som frykter Allah. Og den som frykter annet enn Allah, vil ikke få Hans hjelp med noe”.

I Koranen leser vi: **«Frykt ikke menneskene, men frykt Meg!»** (Almaidah 44)

Og: **«Så vær ikke redd for dem. Men frykt Meg, hvis dere er troende.»** (Al Imran 175)

Vi skal snakke om fryktens betydelse, og hvordan denne påvirker vårt forhold til Allah.

Å ha frykt for Allah fører til at man kommer nærmere Allah.

Allahs frykt er an slags solid barriere mot begjær, inklinasjon og vanvare, som blir sjeldent faststående.

For frykten er det som oppmuntrer mennesker til å være lydige mot Allahs vilje, og til å unngå synder. Derfor vil den økende troen i muslimenes hjerter føre til at Allahs frykt er fastsatt og alltid er tilstede.

Denne frykten varierer hos mennesker, og visemenn (personer med kunnskap innen religion) har stor andel av den. Allah (SWT) sier: **«Slik er det. Men kun de av Hans tjenere frykter Gud, som har kunnskap.»** (Fatir 28)

Frykt i stor skala er noe som er spesielt tilstede hos kunnskapsmenn, mens andre folk har det, men i mindre grad. Graden av frykt henger sammen med den kunnskapen man besitter. Profeten (SAAW) sa: **«Jeg er den som frykter Allah mest og er den som kan mer enn alle dere»**, Bukhari og Muslim. Han (SAAW) sa også: **«Hvis dere fikk vite det jeg har kjennskap til, så ville dere ledd mindre og grått lenge»**.

Imam Ahmed sa: «Alt viser til at dess mer kunnskap om Allah folk hadde, desto mer fryktet de Allah».

Frykt er en forstyrrelse i hjertet og kontinuerlig redsel for Allahs straff. Alle som frykter noe rømmer fra det de frykter, men dette er ikke tilfelle angående Allahs frykt; derimot rømmer man til Allah, noe som leder til fred og ro. I Koranen leser vi: **«Så fly hen til Gud! Jeg er en klar advarer til dere fra Ham!»** (Ath-thariyat 50)

Abu Suleiman sa: «Når frykt forlater hjertet ødelagges dette». Og Ibrahim bin Sufian sa: «Når frykten er fastsatt i hjertet brenner den alt begjær».

Ibn Taymiyah fortalte: «Anbefalt type frykt er den som hindrer fra det som Allah forbyr». Og de som frykter Allah på akkurat denne måte vil hindres fra å begå synder, samtidig vil det føre til at de ikke unnlater å utføre bønn i fellesskap i moskeen».

Profeten (SAAW) sa: «**Den som frykter går fram og tilbake (jobber hardt for å skaffe seg det han ønsker) til han når målet. Allahs vare er dyr, og det er paradiset (Jannah)**». Tidmidhi.

Hensikten med denne hadith er å stimulere folk til å skynde seg med lydigheter, for paradiset har en høy pris, og den som velger den rette veien vil komme dit, Insha Allah.

Derfor har de gamle visemenn advart; Siden det eneste som fester troen i hjerter er å vite sikkert at det finnes et annet liv (Aakhirah) selv om det er mange hendelser som har vært sjokkerende i det siste. Å tro at det finnes et hinsidige utgjør at man får et konstant motiv, og derfor blir folk våkne og besluttsomme.

En vis mann ble spurt; «Hvorfor er dine øyne aldri tørre?». Han svarte: «Allah har lovet å fengsle de ulydige i helvete (Nar) og jeg sverger hvis Han skulle fengsle meg i baderommet så ville jeg gråte». Al-hassan ble også spurt: «Hvorfor gråter du?». Han svarte: «Jeg er redd for å havne i helevte». Derfor vil de som frykter Allah i jordelivet (Dunya) få det bra i det hinsidige.

Allah (SWT) sier i Qudsi hadith: «Jeg har lovet å ikke gi både Min frykt og Min trygghet til Mine slaver; for den som frykter Meg i jordeliv, får tryggheten i det hinsidige. Og den som søker bare tryggheten i jordelivet, han vil frykte Meg i det hinsidige».

Når dommedagen kommer er det en enorm hendelse som ryster folk og uroer hjertene. Allah (SWT) har advart oss i Koranen: «**Herrens straff vil visselig inntreffe**». (Attour 7)

Før i tiden levde muslimer med en forståelse av paradiset og helevte som en selvfølge, og derfor visste de at det er en signifikant realitet som kommer. I sahih Bukhari leser vi at profeten (SAAW) sa: «**Ved Han som har min sjel i Sin Hand, mens jeg var i bønn fikk jeg se Paradiset og Helvete fremfor meg, jeg har aldri sett slike megder med godhet og slike mengder med ondskap som jeg fikk se i dag**».

Al-hassan fortalte: «Det har vært folk før dere som trodde at de ikke ville komme inn i paradiset selv om de har gitt masse penger i veldedighet, like mye som grusen».

I Tidimthi hadith forteller profeten (SAAW): «**Den som ser helevte vil sove for å rømme fra det, og den som ser paradiset vil sove og forlenge opplevelsen**».

De gamle visemenn tilba Allah og gråt av frykt og lengtet etter Hans tilfredstillelse. Dette er illustrert i Koranen: «**De kappedes i gode gjerninger, og påkalte Oss i håp og ærefrykt. De var ydmyke overfor Oss.**» (Alanbiyaa 90) Og dette beskriver sendebudene: «**De kaster seg ned på sine ansikter under tårer, og deres ydmykhet øker.**» (Alisraa 109)

De troende samler godhet og handler av Guds frykt, mens hyklerne samler synder og handler av trygghet.

Profeten Mohammed (SAAW) fortalte oss: «**De som frykter Allah vil få ly under Allahs skygge når det ingen skygge er å finne på dommedagen**». Han (SAAW) sa også: «**En mann som når han husker Allah så gråter han**».

O Allah, la oss være av de som frykter deg og samle oss sammen med sendebudene og de troende ...
Amen

Khutba av Sidi Mohamed Ould Cherif